

מראה מקומות להל' מילה (2) סי' רס"א סעיפים א' – ז'

זמן המילה (א): קודם שמיני, לילה

גמרא שם (סוף עב. – ריש עב.), "משוך ... נימולין
ביום ובליילה",
וההמשך להלן (עב.), "והכא בהא קמיפלגי ...
בתלתא ירחי"
רי"ף (סוף נב.), "כלל אמר ..." עד המשנה
א' רא"ש (סי' א') "כלל אמר ..." עד סוף הסימן
רא"ש (סי' ט')
רמב"ם הל' מילה (פרק א' הל' ח')

טור (סי' רס"ב סעיפים א(ב) – ב), ובבית יוסף

שו"ע ורמ"א (סי' רס"ב סעיפים א – ב)
נושאי-כלים על השו"ע, ובפרט: ש"ך, פתחי
תשובה וביאור הגר"א
[שו"ת שאגת אריה – הובאה בפתחי תשובה]
[שו"ת בית הלוי (חלק ב' סי' מ"ז אות ב'), "ועיין ביו"ד ..."]

משנה מגילה (כ.), ובגמרא שם "ולא מלין ..."
משנה שבת (קל).
גמרא שבת (קלב.) "ע"כ לא פליגי ... מנלן", "ור'
יוחנן ... אהדריה קרא"
תוס' (קלב. ד"ה ההיא), ורא"ש שבת (פרק י"ט
סי' א') "כלל אמר ... אפילו בשבת"
גמרא פסחים (ד.), "והשתא ... יפה לבדיקה"
[משנה (ריש קלו.) "מי שהיו ...", וכל הגמרא שעליה]
שו"ת הרשב"א החדשות מכתב-יד (סי' קמ"א)
טור (סי' רס"ב סעיף א(א)), ובבית יוסף ודרכי
משה

חולא ולאחר מ'

משנה שבת (סוף קלו.) "קטן נימול...", וכל הגמרא
גמרא יבמות (סוף עא. – עא:), "בעי רב חמא ...
מחייא חיי"

שו"ת הרשב"א החדשות מכתב-יד (סי' קמ"א)

שאלת קטן שהנריכוהו רופאים בקיזין למולו תוך שמונה מפני הסכנה, ויש שם מוהל ישראל וכן גוי, מי ימול אותו, ואם מל אותו גוי מהו ומילמו.

תשובה כל מחמת בסכנה מותר, שאין לך דבר עומד בפני פקוח נפש. ומיהו כל שגזרו אותו קודם שמונה, אין זו מילה אלא חתיכת בשר בעלמא, ואין הפרש בזה בין גוי לישראל. ואם לא גמרו את המילה, כגון שנשארו עדין ניזין המעכבים, או שלא פרעו, יחזרו לאחר שיתרפא ויטלו ניזין ויפרעו על ידי מוהל ישראל, דהא קיימא לן מל ולא פרע כאלו לא מל.